

Như Mây Trên Cao

Nguyễn Đức Quang

Sài Gòn - 1968

Tba thiết

Anh sẽ lên trên ngọn Hồng Lĩnh.

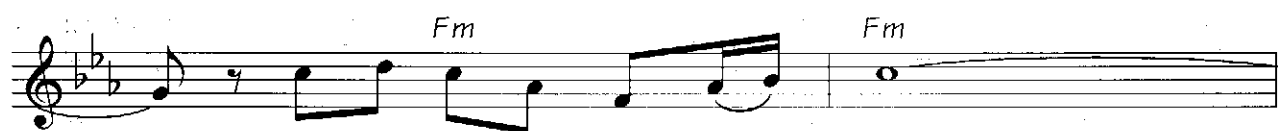
Hái cho em một cánh hoa rừng.

Thâm khắc tên em vào phiến đá rêu xanh.

Rồi vẫy quanh bằng trái tim anh.

Anh sẽ lên trên ngọn Hồng Lĩnh.

Giắt trong tay dáng em mà thôi.

Đa trời xanh xanh màu hôm ấy.

Lời môn man làn gió ru hời.

Này em yêu quý em nghĩ gì?

Bầu trời nhỏ bé của đôi ta.

Phía chân núi xa xa lững lờ khóm mây

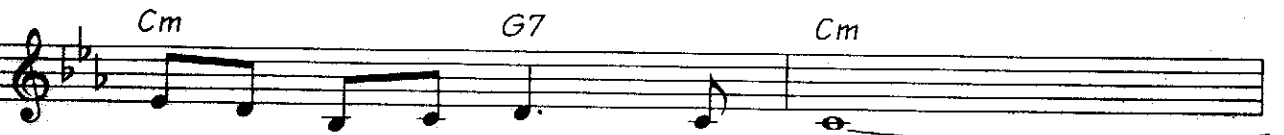
hồng, Hoa thiên đường mừng đôi tình nhân mới.

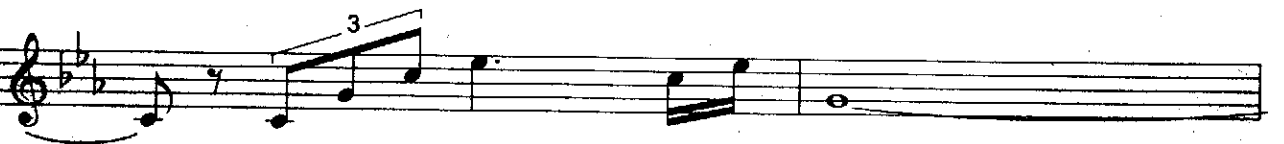
Nước suối xa âm thầm vẫn đổ. Trong tim

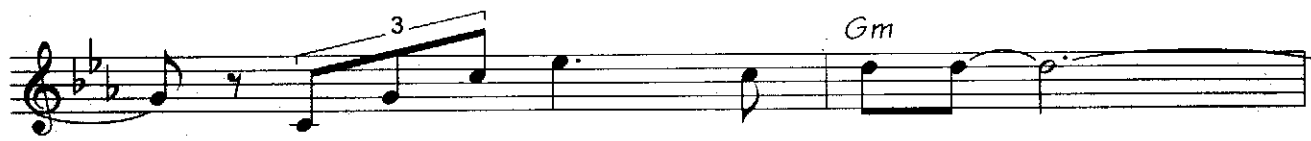
anh nhấp rêu rất vui. Những tiếng chim trong bụi hồng đại. Đón đưa

em qua miền gió cát lạc loài.

Này em yêu quý hãy cất lời.

Lời ca trong sáng ngàn sao rơi.

Từng giọt pha lê trắng trong. Hạnh phúc cõi vô

cùng long lanh trên khóm mắt bàng hoàng mãn nồng.

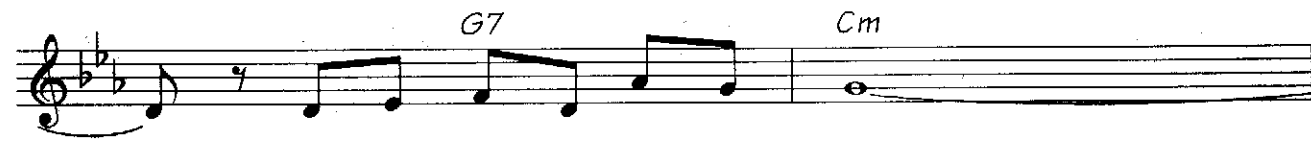
Chim hải âu quên vùng băng giá.

Đã quay theo hình bóng yêu kiều.

Anh dấu em trong lòng sâu kín thương yêu.

Mình gọi nhau rộn rã non cao.

Ta sẽ nương theo làn mây núi

Soi bóng nhau âm thầm bên suối xa xôi.